

La entrevista a la Nadia

Sóc una dona musulmana, que vaig néixer a Marroc el 26 de gener. Tinc dos germans i una germana.

En la meua infància vaig estudiar fins als 12 anys i els meus pares no em deixaven acabar els meus estudis, i doncs em quedava a ajudar la meua mare a la feina de casa.

Quan van passar uns 4 anys, un Senyor va vindre amb els seus pares a demanar-me la mà, era un senyor elegant i ric.

Els meus pares van acceptar que si m'anava a casar amb ell, no em van preguntar per saber la meua opinió, perquè en aquella època les noies es casaven petites i els pares eren els que decidien el futur de les seves filles.

Em vaig casar amb el senyor i em vaig quedar embarassada d'ell, i sempre arribava tard i em deixava tancada a casa. Ell s'anava de festes per conèixer noves noies, i un dia va arribar molt tard i vam discutir, llavors em va pegar a cops sense pensar que en aquests moments estava feble, em va tancar i va marxar de casa.

Quan va tornar em va dir que ja no m'estimava i que s'anava a casar amb una dona que va conèixer on treballava. Jo no vaig protestar per obligació d'estar embarassada d'ell, i quan es va casar amb la dona a mi em tractava com a una serventa, i si no feia alguna de les coses que em demanava, em pegava. Fins tot em va prohibir veure els meus pares.

Una nit vaig tenir el fill i no vaig trobar a ningú al meu costat, el vaig tenir a casa i sola, quan va arribar el matí, el meu marit va agafar el nen, es va asseure i em va dir que li posés de menjar. Jo no em podia ni aixecar, i quan li vaig dir que no, em va tornar a amenaçar i finalment va acabar amb cops.

Em venia a visitar de diumenge a diumenge, jo ja no podia més, era molt petita i un dia li vaig dir que ja estava cansada de romandre cada dia tancada a casa. Que almenys em deixés anar a treballar. Ell no va acceptar, em va dir que si sortia de la porta de casa no tornaria a veure el meu fill.

Per què es creuen amb dret a treure la vida i maten?

Segons l'Alcorà està prohibit matar, d'entrada a tots els que maten i diuen ser "musulmans" són uns infidels. per què tracten a les dones amb tanta injustícia, menyspreu i falta de respecte?

De la mateixa manera, l'Alcorà encara que es contradigui en alguns punts, diu que cal ser just i respectar a la dona, la qual cosa molts "musulmans" no respecten.

Per què els homes poden sortir al carrer amb total llibertat i elles no?

Els àrabs critiquen la cultura occidental (en moltes ocasions amb raó pel llibertinatge entre altres coses), però ells haurien de fer una autocrítica, ells mateixos es sorprendrien.

El meu fill va creixer i almenys vaig poder viure la meua vida tranquil·la, ara visc amb el meu fill de 20 anys i puc viure una mica lliure.